

er laant 280 Mill. Kr., er der mon saa deraf 10 pCt. tilbage, 35 Mill. Kr.? Jeg er ikke sikker paa, om ikke den højtærede Finansminister allerede har overtrukket sin Konto i Nationalbanken. Der var dog altsaa den Gang et Par Skillinger lige godt: 352 Mill. Kr., som i Dag er blevet til 35 Mill. Kr., og dog staar den højtærede Minister i Dag og ser ret frejdig ud, til Trods for at det er lykkedes ham at faa destilleret af de 352 Mill. Kr. de 90 pCt. plus to Laan paa tilsammen 280 Mill. Kr. Jeg synes i Grunden, der er Grund til at holde en saadan lille Festtale for Venstre i Anledning af, at det nu er 3 Aar siden, at Venstre førte den glørværdige Valgkamp, da Venstre rejste sig imod de radikal-socialistiske Overgreb og den finansielle Misregering. Der er Grund til at mindes det. Jeg skal nævne et andet Spørgsmaal, som var fremme, og som jeg ogsaa synes, vi kunde tale lidt om nu. Det var det sønderjydske Spørgsmaal. Der blev ved Vælgermøderne i Juni Maaned udtalt: Jeg kan ikke som Socialdemokraterne rose mig af at have været med til at holde 30 000 Danske ude fra deres Hjemland. Se, det siger en Venstremand ikke i Dag. Forleden Dag, da vor Ordfører stod paa denne Plads og fortalte, hvorledes Socialdemokraternes Stilling var til det sønderjydske Spørgsmaal og fremkom med de samme Ord som i 1920, uden den ringeste Forskel, stod Venstres og de Konservatives Ordførere op og sagde: Vi er i et og alt fuldkommen enige med Socialdemokratiets Ordfører i denne Sag. Skraalet „Flensborg hjem“ og hele den sønderjydske Politik, der for 3 Aar siden blev misbrugt paa en saa skammelig Maade som intet andet, har man i Dag fuldstændig maattet skrinlægge, og man har forstaaet, hvor ødelæggende det vilde have været, om det havde faaet Lov til at sejre. Man maa forstaa det saaledes, at den højtærede Statsminister ikke tør offentliggøre de Dokumenter, der viser, hvorledes man fra den Side misbrugte det sønderjydske Spørgsmaal i Valgagitationen.

Ser vi paa alt dette, tror jeg, vi kan sige, at det er forkert af Venstre, at de sender os hjem den 25. April. Jeg synes, de burde have kaldt os ind til en lille Festhistorie med Festtaler fra Venstres Side til Minde om de tre Aar, der er gaaet den 26. April. Der kunde vel nok ved Siden af Sølvbryllupsfestligheden blive Tid til en saadan lille festlig Sammenkomst til Minde om den Dag, da man sejrede og viste, hvorledes det radikal-socialistiske

Styre havde ført Landet ud i Uføret. Jeg synes, der kunde være Grund til at gøre det, og at den ikke burde gaa stille af, den store Dag, den 26. April, som jo var saa betydningsfuld for Venstre, og hvor de hjemførte saa store Sejre paa det Grundlag, jeg her har nævnt, et Grundlag af en saadan Art, at man i Dag ikke paa et eneste Omraade af det, der var det afgørende for tre Aar siden, vover at gentage det, man den Gang sagde, medens vi for vort Vedkommende — det er Forskellen — ikke paa et eneste Punkt behøver at ændre det allerringeste i vore Udtalelser, som de faldt i 1920. Og ser vi paa den Politik, der har været ført af Venstre, viser det sig, at man kan sige til Venstre: Sig mig, hvem du søger, saa skal jeg sige dig, hvem du er. Det er jo blevet saaledes nu, at naar vi skal se paa, hvor Venstre har sin Støtte, hvor Venstre møder Velvillie, saa ved vi, at det er hos det gamle Højreparti, det konservative Folkeparti. Det er Venstres Støtte. Arbejdsgiverforeningen, Grundejerforeningen, det er i Virkeligheden dem, der i Dag danner Støtte for Venstre, det Venstre, der, da de begyndte første Gang i 1901 og vilde vise, hvilken Modsætning der nu skulde være mellem dem og det konservative Parti, sagde: Nu skal vi vel vogte os for at vinde Venner opad, nu gælder det om at vinde dem nedad i Stedet for.

Den Politik, der har været ført, særlig i de sidste tre Aar, viser, hvad man er naaet til paa dette Omraade. Da vi forleden drøftede Spørgsmaalet om Nedsækning af Konjunkturtillæget, kom en af de Konservatives Mænd op paa Talerstolen og erklærede, at han var jo gaaet med, men han havde sine store Betænkeligheder af Hensyn til Præsterne, det var egentlig dette, at Præsterne skulde miste noget af deres Konjunkturtillæg, som bevirkede, at han var meget ked af, at han skulde være med til denne Nedsækning. Og jeg skal indrømme, at Præsterne er jo ikke højt lønnet, og særlig de, der staar i tredie Lønningsklasse, kan jo ikke siges at høre til Topfigurerne her i Landet. Men alligevel, lad mig nævne, hvordan det ser ud med Præsternes Lønninger. I tredie Lønningsklasse, altsaa de daarligst lønede, begynder de med 3 480 Kr. plus saadan noget som 1 320 Kr. i Konjunktur-, Dyrtids- og Stedtillæg, begynder altsaa med 4 800 Kr. og stiger til 7 000 Kr. I anden Lønningsklasse begynder de med saadan noget som 5 800 Kr. og slutter med 7 800 Kr., og i første Lønningsklasse begynder de med